

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 13/2002

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 13 Δεκεμβρίου 2001

για την έκδοση της σύστασης 2002/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... ,
σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών

(2002/C 58 E/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 175 παράγραφος 1,την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽³⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθή-
κης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η παράκτια ζώνη έχει μεγάλη περιβαλλοντική, οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και ψυχαγωγική σημασία για την Ευρώπη.
- (2) Η βιοποικιλότητα των παράκτιων ζωνών είναι μοναδική από απόψεως χλωρίδας και πανίδας.
- (3) Το κεφάλαιο 17 του προγράμματος δράσης «21ος αιώνας», που εγκρίθηκε κατά τη διάσκεψη κορυφής των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον και την ανάπτυξη (UNCED) στο Ρίο, τον Ιούνιο του 1992, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη.
- (4) Η έκθεση αξιολόγησης, του 1999, του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος αναφέρει μια συνεχιζόμενη υποβάθμιση

των συνθηκών στις παράκτιες ζώνες της Ευρώπης όσον αφορά τόσο τις ίδιες τις ακτές όσο και την ποιότητα των παράκτιων υδάτων.

- (5) Ο κίνδυνος που διατρέχουν οι παράκτιες ζώνες της Κοινότητας έχει αυξηθεί εξαιτίας των κλιματικών μεταβολών, ιδίως της ανόδου της στάθμης της θάλασσας, των αλλαγών της συχνότητας και της έντασης των καταιγίδων, καθώς και της αυξημένης διάβρωσης και πλημμύρας των ακτών.
- (6) Η αύξηση του πληθυσμού και η εξέλιξη των οικονομικών δραστηριοτήτων απειλούν όλο και περισσότερο τόσο την περιβαλλοντική όσο και την κοινωνική ισορροπία των παράκτιων ζωνών.
- (7) Η μείωση της αλιευτικής δραστηριότητας και της απασχόλησης στον τομέα αυτόν καθιστά ιδιαίτερα ευαίσθητες πολλές περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία.
- (8) Οι υφιστάμενες περιφερειακές ανισότητες στην Κοινότητα επηρεάζουν σε διαφορετικό βαθμό τη διαχείριση και τη διατήρηση κάθε παράκτιας ζώνης.
- (9) Είναι απαραίτητο να εφαρμόζεται μια περιβαλλοντικά αιεφόρος, οικονομικά δίκαιη, κοινωνικά υπεύθυνη και πολιτισμικά ευαίσθητη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, η οποία να διατηρεί την ακεραιότητα αυτού του σημαντικού πόρου και παράλληλα να λαμβάνει υπόψη τις τοπικές παραδοσιακές δραστηριότητες και πρακτικές που δεν απειλούν τις ευαίσθητες περιοχές φυσικών οικοτόπων ούτε το καθεστώς διατήρησης των άγριων ειδών της παράκτιας πανίδας και χλωρίδας.
- (10) Η Κοινότητα προωθεί την ολοκληρωμένη διαχείριση σε ευρύτερη κλίμακα μέσω οριζοντίων μέσων. Κατά συνέπεια, οι δραστηριότητες αυτές συμβάλλουν στην ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών.
- (11) Η Επιτροπή τονίζει στις ανακοινώσεις της ⁽⁵⁾ προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ότι η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών απαιτεί στρατηγικές ενέργειες που θα συντονίζονται και θα εναρμονίζονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, κατευθυνόμενες και υποστηριζόμενες από κατάλληλο πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο.

⁽¹⁾ ΕΕ C ... Ε της ..., σ. ...⁽²⁾ ΕΕ C 155 της 29.5.2001, σ. 17.⁽³⁾ ΕΕ C 148 της 18.5.2001, σ. 23.⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουλίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 13ης Οκτωβρίου 2001 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁵⁾ COM(97) 744 τελικό και COM(2000) 547 τελικό.

- (12) Το πρόγραμμα επίδειξης της Επιτροπής για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών ορίζει αρχές για την καλή διαχείριση των παράκτιων ζωνών.
- (13) Χρειάζεται να εξασφαλισθεί συνεκτική δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης συλλογικής δράσης, ιδίως στο επίπεδο των περιφερειακών θαλασσών, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των διασυννοριακών παράκτιων ζωνών.
- (14) Το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 1994, σχετικά με μια κοινοτική στρατηγική ολοκληρωμένης διαχείρισης των παρακτίων ζωνών ⁽¹⁾, και το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τη μελλοντική πολιτική σχετικά με την ευρωπαϊκή παράκτια ζώνη ⁽²⁾, προσδιορίζουν την αναγκαιότητα εναρμονισμένης ευρωπαϊκής δράσης για την υλοποίηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών.
- (15) Η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών περιλαμβάνει πολλούς παράγοντες, μεταξύ των οποίων ο χωροταξικός σχεδιασμός των πόλεων και της υπαίθρου και η χρήση της γης έχουν μόνο δευτερεύουσα σημασία.
- (16) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, που ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, και με το πρωτόκολλο αριθ. 7 της συνθήκης του Άμστερνταμ σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας και λόγω της ποικιλομορφίας των συνθηκών που επικρατούν στις παράκτιες ζώνες και των νομικών και θεσμικών πλαισίων των κρατών μελών, οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης μπορούν να επιτευχθούν καλλίτερα μέσω της καθοδήγησης σε κοινοτικό επίπεδο,

ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΜΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον 2001-2010 ⁽³⁾ και υιοθετούν μια στρατηγική προσέγγιση της διαχείρισης των παράκτιων ζωνών τους, η οποία βασίζεται:

- α) στην προστασία του παράκτιου περιβάλλοντος, με βάση την προσέγγιση ανά οικοσύστημα, η οποία διατηρεί την ακεραιότητα και τη λειτουργία του, και στην αειφόρο διαχείριση των φυσικών πόρων τόσο του θαλάσσιου όσο και του χερσαίου στοιχείου της παράκτιας ζώνης·
- β) στην αναγνώριση της απειλής που συνιστούν οι κλιματικές μεταβολές για τις παράκτιες ζώνες και των κινδύνων που συνεπάγεται η άνοδος της στάθμης των θαλασσών·
- γ) σε κατάλληλα και οικολογικά υπεύθυνα μέτρα προστασίας των ακτών·

- δ) στην παροχή βιώσιμων οικονομικών ευκαιριών και επιλογών απασχόλησης·
- ε) σε ένα λειτουργικό κοινωνικό και πολιτισμικό σύστημα των τοπικών κοινοτήτων·
- στ) στην παροχή κατάλληλων και προσιτών εκτάσεων για το κοινό, τόσο για αναψυχή όσο και για αισθητική απόλαυση·
- ζ) προκειμένου για τις απομακρυσμένες παράκτιες κοινότητες, στη διατήρηση ή την προαγωγή της συνοχής τους·
- η) στη βελτίωση του συντονισμού των δράσεων που αναλαμβάνουν όλες οι ενδιαφερόμενες αρχές τόσο στη θάλασσα όσο και στην ξηρά για τη διαχείριση της αλληλεπίδρασης θάλασσας-ξηράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΑΡΧΕΣ

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις αρχές της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, η οποία βασίζεται:

- α) σε μια ευρεία σφαιρική προοπτική (θεματική και γεωγραφική), η οποία λαμβάνει υπόψη την αλληλεξάρτηση και την αμοιότητα των φυσικών συστημάτων και των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που επηρεάζουν τις παράκτιες περιοχές·
- β) σε μια μακροπρόθεσμη προοπτική που λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφύλαξης, καθώς και τις ανάγκες των σημερινών και των μελλοντικών γενεών·
- γ) σε μια προσαρμοστική διαχείριση στο πλαίσιο μιας σταδιακής διαδικασίας, η οποία διευκολύνει την προσαρμογή, αναλόγως της εξέλιξης των προβλημάτων και των γνώσεων. Αυτό συνεπάγεται την ανάγκη για μια υγιή επιστημονική βάση σε ό,τι αφορά την εξέλιξη της παράκτιας ζώνης·
- δ) στην τοπική ιδιαιτερότητα και τη μεγάλη ποικιλομορφία των ευρωπαϊκών παράκτιων ζωνών, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζονται οι πρακτικές ανάγκες τους με συγκεκριμένες λύσεις και ευέλικτα μέτρα·
- ε) στην αξιοποίηση των φυσικών διαδικασιών και το σεβασμό της χωρητικότητας των οικοσυστημάτων, ώστε οι ανθρώπινες δραστηριότητες να καθίστανται μακροπρόθεσμα περισσότερο φιλοπεριβαλλοντικές, κοινωνικά υπεύθυνες και οικονομικά υγιείς·

- στ) στη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών [οικονομικοί και κοινωνικοί εταίροι, οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν τους κατοίκους παράκτιων ζωνών, μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και ο επιχειρηματικός τομέας] στη διαδικασία διαχείρισης, π.χ. μέσω συμφωνιών και βάσει κατανομής των αρμοδιοτήτων·

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 18.5.1994, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ C 59 της 6.3.1992, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L ...

- ζ) στην υποστήριξη και τη συμμετοχή των αρμόδιων διοικητικών φορέων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μεταξύ των οποίων θα πρέπει να δημιουργηθούν ή να διατηρηθούν κατάλληλοι δεσμοί με στόχο τη βελτίωση του συντονισμού των διαφόρων εν ισχύ πολιτικών. Συμπράξεις με τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, καθώς και μεταξύ τους, θα πρέπει να συνάπτονται, όπου δει-
- η) στη χρησιμοποίηση ενός συνδυασμού μέσων ικανού να διευκολύνει τη συνοχή μεταξύ στόχων τομεακών πολιτικών, αφενός, και σχεδιασμού και διαχείρισης, αφετέρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Τα κράτη μέλη διεξάγουν ή ενημερώνουν μια σφαιρική ανασκόπηση προκειμένου να αναλύουν τους μείζονες παράγοντες, νόμους και θεσμούς που επηρεάζουν τη διαχείριση της παράκτιας ζώνης τους. Η εν λόγω ανασκόπηση θα πρέπει:

- α) να εξετάζει τους ακόλουθους τομείς και πεδία (χωρίς ωστόσο να περιορίζεται σε αυτά): αλιεία και υδατοκαλλιέργεια, μεταφορές, ενέργεια, διαχείριση πόρων, προστασία των ειδών και των βιοτόπων, πολιτιστική κληρονομιά, απασχόληση, περιφερειακή ανάπτυξη τόσο σε αγροτικές όσο και σε αστικές περιοχές, τουρισμό και αναψυχή, βιομηχανία και ορυχεία, διαχείριση των αποβλήτων, γεωργία και εκπαίδευση·
- β) να καλύπτει το σύνολο των επιπέδων της διοίκησης·
- γ) να αναλύει τα ενδιαφέροντα, το ρόλο και τις ανησυχίες των πολιτών, των μη κυβερνητικών οργανώσεων και του επιχειρηματικού τομέα·
- δ) να εντοπίζει σχετικές διαπεριφερειακές οργανώσεις και δομές συνεργασίας και
- ε) να διεξάγει ανασκοπήσεις της εφαρμοστέας πολιτικής και των εφαρμοστέων νομοθετικών μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΘΝΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ

1. Βάσει των αποτελεσμάτων της ανασκόπησης, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εκπονεί μια ή περισσότερες στρατηγικές για την εφαρμογή των αρχών που σκιαγραφούνται στο κεφάλαιο II, με στόχο την ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης.
2. Αυτές οι στρατηγικές δύνανται να αφορούν ειδικά την παράκτια ζώνη ή να αποτελούν μέρος γεωγραφικά ευρύτερης στρατηγικής ή προγράμματος για την προαγωγή της ολοκληρωμένης διαχείρισης μιας μεγαλύτερης περιοχής.
3. Οι στρατηγικές αυτές θα πρέπει:
- α) να προσδιορίζουν τους ρόλους των διαφόρων διοικητικών φορέων της χώρας ή περιφέρειας στην αρμοδιότητα της οποίας

εμπίπτουν δραστηριότητες ή πόροι που σχετίζονται με την παράκτια ζώνη, καθώς και μηχανισμούς για το συντονισμό τους. Αυτός ο προσδιορισμός ρόλων θα πρέπει να επιτρέπει κατάλληλο έλεγχο και αρμόζουσα στρατηγική και συνοχή δράσεων·

- β) να προσδιορίζουν τον κατάλληλο συνδυασμό μέσων για την εφαρμογή των αρχών που σκιαγραφούνται στο κεφάλαιο II, στο εθνικό, περιφερειακό και τοπικό, νομικό και διοικητικό πλαίσιο. Κατά την εκπόνηση των στρατηγικών αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν τη σκοπιμότητα:

i) της ανάπτυξης εθνικών στρατηγικών σχεδίων για τις ακτές, με στόχο την προαγωγή της ολοκληρωμένης διαχείρισης, η οποία να εξασφαλίζει, μεταξύ άλλων, τον έλεγχο της πρόσθετης πολεοδόμησης και της εκμετάλλευσης μη αστικών περιοχών και παράλληλα να σέβεται τα φυσικά χαρακτηριστικά του παράκτιου περιβάλλοντος·

ii) μηχανισμών αγοράς γης και δηλώσεων κοινής χρήσης, ώστε να εξασφαλίζεται η πρόσβαση του κοινού για σκοπούς αναψυχής χωρίς να θίγεται η προστασία ευαίσθητων περιοχών·

iii) της σύναψης συμβατικών ή προαιρετικών συμφωνιών με χρήστες της παράκτιας ζώνης, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών συμφωνιών με τη βιομηχανία·

iv) της αξιοποίησης οικονομικών και φορολογικών κινήτρων και

v) της αξιοποίησης μέσω μηχανισμών περιφερειακής ανάπτυξης·

- γ) να αναπτύσσουν ή να διατηρούν την εθνική και, όπου δει, την περιφερειακή ή τοπική νομοθεσία ή πολιτικές και προγράμματα που αφορούν τόσο τις θαλάσσιες όσο και τις χερσαίες περιοχές των παράκτιων ζωνών·

δ) να προσδιορίζουν, ειδικότερα, μέτρα για την προαγωγή πρωτοβουλιών «από τη βάση προς τα πάνω» και της συμμετοχής του κοινού στην ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης και των πόρων της·

ε) να προσδιορίζουν πηγές για τη διαρκή χρηματοδότηση πρωτοβουλιών για ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, όπου δει, και να εξετάζουν τον καλύτερο δυνατό τρόπο χρήσης των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μηχανισμών τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο·

στ) να προσδιορίζουν μηχανισμούς για την εξασφάλιση της πλήρους και συντονισμένης υλοποίησης και εφαρμογής της νομοθεσίας και των πολιτικών της Κοινότητας που επηρεάζουν τις παράκτιες περιοχές, μεταξύ άλλων κατά την αναθεώρηση κοινοτικών πολιτικών·

- ζ) να συμπεριλαμβάνουν κατάλληλα συστήματα παρακολούθησης και διάδοσης πληροφοριών στο κοινό σχετικά με την παράκτια ζώνη τους. Τα συστήματα αυτά θα πρέπει να συλλέγουν και να παρέχουν πληροφορίες, με κατάλληλες και συμβατές μορφές, στους υπεύθυνους για τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, προκειμένου να διευκολύνουν την ολοκληρωμένη διαχείριση. Το έργο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος μπορεί, μεταξύ άλλων, να χρησιμεύσει ως βάση προς το σκοπό αυτό. Τα δεδομένα αυτά θα πρέπει να είναι διαθέσιμα στο κοινό σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως την οδηγία 1001/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... , για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- η) να προσδιορίζουν τον τρόπο με τον οποίο η εφαρμογή των αρχών της ολοκληρωμένης διαχείρισης στην παράκτια ζώνη μπορεί να υποστηρίζεται με κατάλληλα εθνικά προγράμματα κατάρτισης και εκπαίδευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν, δρομολογούν και διατηρούν το διάλογο με τις γειτονικές χώρες, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μη μελών στην ίδια περιφερειακή θάλασσα, προκειμένου να καθιερώνουν μηχανισμούς για τον καλύτερο συντονισμό της αντιμετώπισης διασυνοριακών ζητημάτων.
2. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται επίσης δραστήρια με τα κοινοτικά όργανα και άλλους ενδιαφερόμενους στην παράκτια ζώνη, προκειμένου να διευκολύνουν την πρόοδο στην κατεύθυνση της υλοποίησης μιας κοινής προσέγγισης για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, εξετάζοντας την ανάγκη για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού φόρουμ των ενδιαφερομένων της παράκτιας ζώνης. Σε αυτή τη διαδικασία, θα πρέπει να διερευνηθούν τρόποι για τη χρησιμοποίηση των υφιστάμενων οργάνων και συμβάσεων.

3. Στα πλαίσια αυτά, η συνεργασία με τις υπό προσχώρηση χώρες διατηρείται και αναπτύσσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή εκθέσεις σχετικά με την πείρα από την εφαρμογή της παρούσας σύστασης πέντε έτη μετά την έκδοσή της.
2. Οι εκθέσεις αυτές διατίθενται στο κοινό και περιλαμβάνουν, ιδίως, πληροφορίες σχετικά με:
 - α) τα αποτελέσματα των εθνικών ανασκοπήσεων·
 - β) την ή τις στρατηγικές που προτείνονται σε εθνικό επίπεδο για την υλοποίηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών·
 - γ) σύνοψη των ληφθέντων ή ληπτέων μέτρων για την εφαρμογή της εθνικής ή των εθνικών στρατηγικών·
 - δ) εκτίμηση των αναμενόμενων επιπτώσεων της ή των στρατηγικών στην κατάσταση της παράκτιας ζώνης.
3. Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την παρούσα σύσταση εντός έξι ετών από την ημερομηνία της έκδοσής της και να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης συνοδευόμενη, ανάλογα με την περίπτωση, από πρόταση για περαιτέρω κοινοτική δράση.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ L ...

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Στις 8 Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την πρόταση σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών (ΟΔΠΖ), βασισμένη στο άρθρο 175 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του στις 2 έως 5 Ιουλίου 2001. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών διατύπωσαν τις γνώμες τους στις 28 Μαρτίου και 14 Φεβρουαρίου 2001, αντίστοιχα.

Μετά τις γνώμες αυτές, η Επιτροπή διαβίβασε τροποποιημένη πρόταση στο Συμβούλιο στις 26 Σεπτεμβρίου 2001.

Στις 13 Δεκεμβρίου 2001, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της σύστασης είναι να ενθαρρύνει την ασφαλή και βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων ζωνών από περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική άποψη, προάγοντας μια συνεργατική και ολοκληρωμένη προσέγγιση για τη διαχείρισή τους.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικά**

Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη θα εκπονήσουν εθνικές στρατηγικές βάσει των αρχών που σκιαγραφούνται στη σύσταση και στη συνοδευτική ανακοίνωση της Επιτροπής. Οι εθνικές στρατηγικές θα πρέπει να βασίζονται στα αποτελέσματα των εθνικών ανασκοπήσεων και να αναλύουν τις νομοθεσίες, τους κύριους παράγοντες και τα θεσμικά όργανα που επηρεάζουν τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών σε όλους τους σχετικούς τομείς.

Η εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών θα πρέπει να οδηγεί σε καλύτερη κατανόηση των διαδικασιών (περιβαλλοντικών, κοινωνικών και οικονομικών) που έχουν αντίκτυπο στις παράκτιες ζώνες, σε αύξηση της συμμετοχής των ενδιαφερομένων στη διαχείριση των παράκτιων ζωνών και σε καταλληλότερες και συντονισμένες τομεακές πολιτικές, διοικητικά συστήματα και πρωτοβουλίες σε τοπικό επίπεδο.

Προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη θα υποβάλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εμπειρία τους από την εφαρμογή της σύστασης μετά από διάστημα πέντε ετών, και ότι η Επιτροπή θα εκπονήσει έκθεση αξιολόγησης ένα έτος μετά, συνοδευόμενη, ανάλογα με την περίπτωση, από πρόταση για περαιτέρω κοινοτικά μέτρα.

2. Τροπολογίες του Κοινοβουλίου

Το Συμβούλιο αποδέχθηκε στο σύνολό τους, κατ' ουσίαν ή εν μέρει 32 εκ των 41 τροπολογιών τις οποίες ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ειδικότερα, το Συμβούλιο:

- α) αποδέχθηκε τις τροπολογίες αριθ. 1, 13, 22, 23 και 40 στο σύνολό τους·
- β) αποδέχθηκε κατ' ουσίαν τις τροπολογίες αριθ. 4 και 7 (συγχωνεύοντάς τις), αριθ. 8, 10, 19, 25, 26, 27 και 28 (συγχωνεύοντάς τις) αλλά με διαφορετική διατύπωση ή τοποθέτηση στο κείμενο·
- γ) αποδέχθηκε εν μέρει τις ακόλουθες τροπολογίες:

τροπολογίες αριθ. 2 και 3 σχετικά με τα χαρακτηριστικά και τα προβλήματα των παράκτιων ζωνών: εγκρίνονται ως προς την ουσία τους, με απαλοιφή του καταλόγου των κοινοτικών νόμων για την προστασία των οικότοπων (τροπολογία αριθ. 2) και του εντός αγκυλών καταλόγου των πιθανών αιτίων υποβάθμισης (τροπολογία αριθ. 3),

τροπολογία αριθ. 5 σχετικά με νέα αιτιολογική σκέψη για τις αλιευτικές δραστηριότητες: εγκρίνεται κατ' ουσίαν και αναδιατυπώνεται,

τροπολογία αριθ. 6 σχετικά με νέα αιτιολογική σκέψη για την αύξηση: προστίθεται με απαλοιφή του καταλόγου των παραδειγμάτων επικίνδυνων δραστηριοτήτων,

τροπολογία αριθ. 11, η οποία προσθέτει προδιαγραφές για το είδος της αναγκαίας δράσης: εισάγεται πλην των λέξεων «κατ' αρχήν», που θεωρήθηκαν ασαφείς,

τροπολογία αριθ. 17 σχετικά με τη στρατηγική προσέγγιση: ενσωματώνεται σε μεγάλο βαθμό και αναδιατυπώνεται, αλλά απαλείφεται η λέξη «δεσμευτική» όσον αφορά την κοινή στρατηγική,

τροπολογίες αριθ. 20 και 21 σχετικά με τις αρχές: συγχωνεύθηκαν και εισήχθηκαν στο κείμενο αλλά επαναδιατυπωμένες ώστε να αποφευχθεί το δεσμευτικό ύφος, το οποίο δεν αρμόζει σε σύσταση,

τροπολογίες αριθ. 29 και 38 σχετικά με την εταιρική σχέση: ενσωματώθηκαν εν μέρει, μαζί με την τροπολογία αριθ. 26, στο κεφάλαιο II στοιχείο ζ): αρχές,

τροπολογίες αριθ. 46 και 31 σχετικά με τις ανασκοπήσεις: η ουσία τους προστίθεται στο κεφάλαιο III,

τροπολογίες αριθ. 33 και 34 σχετικά με τις εθνικές στρατηγικές: αναδιατυπώνονται για να αποφευχθεί το δεσμευτικό ύφος και ενσωματώνονται κατ' ουσίαν στο κεφάλαιο IV,

τροπολογία αριθ. 35 σχετικά με τη μελλοντική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: ενσωματώνεται κατ' ουσίαν στο κεφάλαιο IV παράγραφος 3 στοιχείο στ) με ευρύτερη διατύπωση, ώστε να καλύπτονται όλες οι κοινοτικές πολιτικές,

τροπολογία αριθ. 36 σχετικά με την ενημέρωση του κοινού: εγκρίνεται και αναδιατυπώνεται όσον αφορά το ρόλο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος και τα ισχύοντα τέλη που πρέπει να συμφωνούν με τους μελλοντικούς κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την πρόσβαση του κοινού στην ενημέρωση,

τροπολογία αριθ. 37 σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού: η αρχή της τροπολογίας αυτής προστέθηκε στο κεφάλαιο IV (εθνικές στρατηγικές) παράγραφος 3 στοιχείο δ),

τροπολογία αριθ. 43 σχετικά με την αναθεώρηση της Επιτροπής: ενσωματώνεται εν μέρει, ενώ τροποποιείται το χρονικό όριο και διευρύνεται η διατύπωση, δεδομένου ότι θεωρείται πρόωρο και άσκοπο μια σύσταση να δεσμεύει για κοινοτικό νομικό πλαίσιο σχετικά με την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών·

δ) δεν αποδέχθηκε τις τροπολογίες αριθ. 12, 16 και 18, ακολουθώντας τη γνώμη της Επιτροπής·

ε) δεν αποδέχθηκε έξι τροπολογίες (τις οποίες είχε αποδεχθεί εν όλω ή εν μέρει η Επιτροπή) για τους ακόλουθους λόγους:

τροπολογία αριθ. 14, η οποία προσθέτει αναφορά στον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό: το Συμβούλιο προτίμησε ευρύτερη διατύπωση της αιτιολογικής αυτής σκέψης, προσέθεσε όμως αναφορά στις διαπεριφερειακές οργανώσεις στο κεφάλαιο III (εθνικές ανασκοπήσεις) και σε υφιστάμενα θεσμικά όργανα και συμβάσεις στο κεφάλαιο V (συνεργασία),

τροπολογία αριθ. 15, η οποία προσθέτει αναφορά στην αύξηση της πίεσης στις παράκτιες ζώνες μετά το ψήφισμα του Συμβουλίου του 1994: το Συμβούλιο θεωρεί ότι, εφόσον οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 8 περιγράφουν τις διάφορες πιέσεις στις παράκτιες ζώνες, δεν είναι απαραίτητη η αναφορά στις πιέσεις που προέκυψαν από το 1994 και ύστερα,

τροπολογία αριθ. 24, η οποία προσθέτει αναφορά στην αυξημένη διάβρωση των ακτών και τον κατακλυσμό τους από νερά στο κεφάλαιο II (Αρχές): το Συμβούλιο θεωρεί ότι η ουσία της τροπολογίας αυτής καλύπτεται ήδη στο κεφάλαιο I [Μια στρατηγική προσέγγιση — βλέπε στοιχεία α) έως δ)], το κεφάλαιο II που αφορά τις αρχές στις οποίες πρόκειται να βασισθεί η ΟΔΠΖ δεν θεωρείται το κατάλληλο σημείο για τη εν λόγω διάταξη,

τροπολογία αριθ. 32 σχετικά με τις εθνικές στρατηγικές: η δεσμευτική διατύπωση της τροπολογίας αυτής κρίνεται ότι δεν αρμόζει σε μια σύσταση, ούτε και η πρόσθετη αναφορά σε μελλοντικό κοινοτικό νομικό πλαίσιο. Το Συμβούλιο προσέδεσε πλήρη αναφορά στην ανάγκη εταιρικής σχέσης με περιφερειακές και τοπικές αρχές στο κεφάλαιο II (Αρχές), στοιχείο ζ),

τροπολογία αριθ. 39 σχετικά με την ανάγκη ενίσχυσης των υφιστάμενων συμβάσεων με όμορες χώρες: δεδομένου ότι προστέθηκε αναφορά στη χρήση υφιστάμενων συμβάσεων για τη διευκόλυνση της προόδου προς μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την ΟΔΠΖ στο κεφάλαιο V, θεωρήθηκε περιττή η επιπλέον προσθήκη,

τροπολογία αριθ. 42 σχετικά με την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με την κοινοτική νομοθεσία από τα κράτη μέλη: η τροπολογία αυτή δεν έγινε αποδεκτή, διότι το συγκεκριμένο καθήκον εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής, ως θεματοφύλακα της συνθήκης.

3. Άλλες αλλαγές που εισήγαγε το Συμβούλιο

Εισηχθήσαν ορισμένες ήσσονες τροποποιήσεις προκειμένου να διευκρινισθούν ή να προστεθούν λεπτομέρειες στην πρόταση της Επιτροπής (π.χ. στα κεφάλαια I και II, όπου σκιαγραφούνται η στρατηγική προσέγγιση και οι αρχές για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών) χωρίς να αλλοιώνεται ο γενικός προσανατολισμός του κειμένου.

Η Επιτροπή αποδέχθηκε την κοινή θέση του Συμβουλίου.
